

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Полазећи овамо браћо и сестре по овоме снегу помишљао сам да ли ће некога бити овде на молитви? И Богу хвала доживео сам велику радост што вас поред овога кијамета напољу, снега и леда, видим овако сабране заједно са вашом дечицом, који сте дошли овде да се заједно са нама Богу помолимо и припремимо себе за предстојеће празнике који нам долазе у сусрет, а то је свети отац Николај, долазак Божића, рођења Христовога и осталих празника који после тога долазе.

Ово је једна браћо мала заједница и она ме подсећа на оне речи Христове: „Не бој се мало стадо јер беше воља оца вашег да вам даде царство.“ Ви и ако сте овде малобројни, ал не и тако малобројни Богу хвала, ипак ви сте овде онај квасац који у овоме граду и у овој околини треба да помогне и осталима да нађу прави пут спасења, да нађу пут истине, да нађу пут Светога Саве који је нажалост од многих данас заборављен и напуштен.

Данашње Свето Јеванђеље говори управо о томе браћо и сестре, о многим бригама које људи имају у овоме животу и о јединој бризи која је потребна људима. Говори о једноме цару који је припремио гозбу, позвао званице, високе доглавнике и све, међутим они нису дошли. Изговарали се на разне начине: један је купио земљу, њиву, иде да је погледа, други купио волове иде да их испроба, трећи се оженио, углавном нису дошли на позив царев. Цар шаље слуге на улице градске да доведу све које нађу, сиромаше, богаљасте, инвалиде и тако, да му се напуни кућа. Слуга каже *све сам учинио али још места има*. Изађи међу ограде, изађи на путеве, сеоске путеве, и кога год нађеш приволи да дође да ми се кућа напуни. И заиста, рекао је на крају господар „јер је много званих али је мало изабраних.“ Кад

каже много је званих то значи сви су позвани на ту царску гозбу а цар је сам Господ Исус Христос који нас позива на гозбу у Царство своје небеско.

А ми људи често пута везани земаљским бригама, за земаљске ствари, за пролазно богатство, за пролазна уживања, за страсти и грехе наше, ми се не одазивамо на позив царев. Међутим, они који се одазову они онда бивају удостојени велике славе и части да буду за трпезом свога господара, свога цара.

Тако и ми овде браћо и сестре данас када се припремамо постом и молитвом, ево нас већ у средини светог Божићњег поста, ми треба да обратимо пажњу на своју душу, на своје мисли, на своје срце, да видимо шта се у нама накупило. Чему ми робујемо? Да ли смо везани за земљу, да ли за волове, да ли за брачне обавезе и дужности и да ли смо чули позив нашега цара и господара, позив Господа Христа, да се одазовемо на Његову трпезу, на Његову гозбу коју нам Он припрема доласком овде у свет? Јер Христос долази, Син Божији долази, рађа се међу људима као човек и расте и пребива са људима ради чега? Учећи их како треба да живе у овоме животу да би наследили живот вечни. Јер ради тога је Господ и дошао овде да људима дарује живот вечни. Јер није човек створен и послат у овај свет да се мучи педесет, осамдесет или сто година па да га онда коначно нестане. Не! Него је створен да у овоме животу овде на земљи припреми себе за грађанина Царства небескога и да наследи живот вечни.

То је Јеванђеље Христово, то проповеда Црква православна, томе нас је учио наш Свети Сава, свети владика Николај, преподобни отац Јустин и сви остали свети из рода нашега и рода хришћанскога. Благо ономе ко разуме тај глас јеванђелски

и ко се одазове на његов позив онда ће заиста овај живот њему бити на спасење дарован а не на суд и на осуду.

Нека Господ благослови све вас и дарује снаге да истрајемо до краја на путу којим смо пошли, путем одбране вере православне, одбране пута Светога Саве који је овде у овој околини и рођен, код Новог Пазара, да и ми останемо његови верни следбеници до краја свога живота да би смо када пођемо одавде били удостојени да нас Господ прими у Царство своје небеско и да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.